

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ
(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»
(назва факультету)

Кафедра живопису
(повна назва кафедри)

Пояснювальна записка

до дипломної роботи на здобуття ступеня бакалавра
на тему: **Сюжетно-тематична композиція**
«Гармонія буття»

Виконав: студент 4 курсу Лі Цзихань

023 «Образотворче мистецтво, декоративне
мистецтво, реставрація»

освітньо-професійна

програма «Станковий живопис»

Керівник: професор Ковтун В. І.

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»**Кафедра станковий живопис / денна форма навчання**

Рівень вищої освіти Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти

Спеціальність 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація»
(шифр і назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувачка кафедри живопису

Ковальова М. М.

«01» травня 2026 року

ЗАВДАННЯ

НА ДИПЛОМНИЙ ПРОЄКТ (РОБОТУ) СТУДЕНТУ

Лі Цзихань

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема проєкту (роботи): Сюжетно-тематична композиція «Гармонія буття»

Керівник проєкту (роботи): Ковтун Віктор Іванович, професор

затверджений наказом вищого навчального закладу від «01» травня 2026 року № 106-ОС.

2. Строк подання студентом творчого проєкту 1 червня 2026 року.

3. Вихідні дані до творчого проєкту: Зібраний підготовчий матеріал під час переддипломної практики.

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):

- *Обґрунтування актуальності теми;*
- *Збір інформації та систематизація підготовчих матеріалів;*
- *Аналіз аналогів;*
- *Розробка авторської концепції рішення теми;*
- *Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;*
- *Технологічні та живописні засоби виконання оригіналів;*
- *Висновки;*
- *Список використаних джерел;*
- *Ілюстративні матеріали.*

5. Консультанти розділів проекту (роботи)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

6. Дата видачі завдання 1 травня 2026 року.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту (роботи)	Строк виконання етапів проекту (роботи)	Примітка
1	<i>Затвердження теми дипломної роботи</i>	<i>Травень</i>	
2	<i>Аналіз аналогів</i>	<i>Квітень Травень</i>	
3	<i>Розробка авторської концепції рішення теми</i>	<i>Квітень Травень</i>	
4	<i>Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;</i>	<i>Квітень Травень</i>	

5	<i>Затвердження ескізів рішення теми</i>	<i>Травень</i>	
6	<i>Систематизація інформації до пояснювальної записки</i>	<i>Травень</i>	
7	<i>Виконання оригіналів дипломної роботи</i>	<i>Травень Червень</i>	
8	<i>Оформлення пояснювальної записки та дипломної роботи</i>	<i>Червень</i>	
9	<i>Захист дипломної роботи</i>	<i>Червень</i>	

Студент

(підпис)

Лі Цзихань

(прізвище та ініціали)

Керівник проєкту (роботи)

(підпис)

Ковтун В. І.

(прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Дипломна робота присвячена дослідженню філософського та живописного синтезу «Гармонії буття» крізь призму монохромної фігуративної живописної техніки у стилі «хай-кі». Дослідження розглядає сучасну актуальність мінімалістичних тональних структур, вивчаючи, як стримана палітра може передавати глибокі психологічні та екзистенційні стани. Зосереджуючи художнє дослідження у вузькому діапазоні відтінків білого, кремового та ніжних сірих кольорів, робота пропонує естетичну систему, що повністю ґрунтується на мікротональних переходах та тонких тактильних варіаціях. Пріоритет надається потенціалу виразності вузькоспеціалізованого діапазону відтінків, зміщуючи аналітичний фокус на внутрішні якості світла, яскравості та текстури поверхні.

У художній складовій цього дослідження мається на меті структурна інтеграція людської фігури та рослинних елементів, що символізують єдиний стан співіснування з природою та світом. Точне розташування та формальна композиція цих елементів залишаються гнучкими що дозволяє еволюційному процесу графічних експериментів визначати остаточну композицію. Основною метою є зображення інтроспективного або медитативного стану, в якому межі між суб'єктом та природним світом зливаються в єдину матеріальну присутність. Структурні концепції включають плавні лінійні ритми, каскадні форми та потенційну інтеграцію ефектів напівпрозорої драперії, і все це призначене для злиття в багатошарову, ефірну атмосферу. Завершує концепт навколишнє середовище, що зберігає мінімалістичну суть, гарантуючи, що основний тематичний фокус залишається міцно закріпленим на єдиній групі форм.

ABSTRACT

This thesis explores the philosophical and artistic synthesis of “The Harmony of Being” through the lens of monochromatic figurative painting in the “high-key” style. The study examines the contemporary relevance of minimalist tonal structures, exploring how a restrained palette can convey profound psychological and existential states. By focusing the artistic exploration within a narrow range of shades of white, cream, and soft grays, the work proposes an aesthetic system entirely based on microtonal transitions and subtle tactile variations. Priority is given to the expressive potential of a highly specialized range of shades, shifting the analytical focus to the intrinsic qualities of light, luminosity, and surface texture.

The artistic component of this study aims to structurally integrate the human figure with plant elements, symbolizing a unified state of coexistence with nature and the world. The precise placement and formal composition of these elements remain flexible, allowing the evolutionary process of graphic experimentation to determine the final composition. The primary goal is to depict an introspective or meditative state in which the boundaries between the subject and the natural world merge into a single material presence. Structural concepts include fluid linear rhythms, cascading forms, and the potential integration of semi-transparent drapery effects, all designed to merge into a multi-layered, ethereal atmosphere. The concept is completed by the surrounding environment, which maintains a minimalist essence, ensuring that the primary thematic focus remains firmly anchored on a single group of forms.

ЗМІСТ

1.	Обґрунтування актуальності теми.....	8
2.	Збір інформації та систематизація підготовчих матеріалів.....	10
3.	Аналіз аналогів.....	12
4.	Розробка авторської концепції рішення теми.....	15
5.	Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму.....	17
6.	Технологічні та живописні засоби виконання художнього твору.....	19
7.	Висновки.....	21
8.	Список використаних джерел.....	22
9.	Список ілюстрацій.....	23
10.	Альбом ілюстрацій.....	24

1. Обґрунтування актуальності теми

Сучасний художній ландшафт розвивається в парадигмі, де дедалі більшу перевагу здобувають колірний надлишок та візуальна перенасиченість. Епоха цифрових технологій, коли екрани бомбардують глядачів суперечливими відтінками, а алгоритмічні стрічки новин віддають перевагу яскравим кольоровим гамам, що привертають увагу, робить дослідження монохромної стриманості значущим контрастом. У цій дипломній роботі розглядається актуальність пошуку гармонії через свідоме обмеження тонального діапазону. Тематична основа роботи присвячена тому, як людська свідомість відчуває єдність із природними формами, коли вона позбавлена хроматичних відволікаючих факторів, що дозволяє формі, текстурі та світлості нести на собі весь тягар емоційної та філософської комунікації.

Філософські традиції, що налічують століття, розглядали білий колір як метафізичну категорію, варту серйозного розгляду. Від платонівської концепції чистих форм до східних медитативних практик, що наголошують на порожнечі як повноті, білий колір має своє концептуальне значення. Запропоноване художнє дослідження спирається на ці інтелектуальні традиції, водночас залучаючи сучасні феноменологічні підходи до сприйняття. Коли глядач стикається з композицією, виконаною виключно у відтінках білого, когнітивна обробка інформації зміщується з категоризації кольорів до більш тонких механізмів сприйняття. Текстура стає розпізнаваною завдяки взаємодії світла, а не завдяки відмінностям відтінків. Форма вимальовується завдяки світловим переходам замість контурів. Саме ця переорієнтація сприйняття становить основний теоретичний внесок даного дослідження. Іншою стороною концепції є тема гармонії між людським тілом та природними формами, яка займає центральне місце в екологічній філософії та дослідженнях втіленого пізнання. Сучасний дискурс дедалі частіше визнає, що люди не стоять осторонь від природи, а беруть участь у безперервному обміні з життям та деталями навкруги. Візуальне дослідження цих взаємовідносин у мистецтві пропонує недискурсивний шлях до розуміння міжвидових зв'язків.

Квіти слугують особливо потужними символами, оскільки уособлюють як крихкість, так і стійкість, швидкоплинність і циклічне оновлення. Так, присутність квітів поряд із людською постаттю натякає на взаємну залежність і створює сталі образи, риси роботи.

Актуальність цієї теми виходить далеко за межі індивідуальної художньої практики й охоплює ширші питання щодо ролі візуальної культури у формуванні свідомості. Сучасне суспільство привчає сприйняття до швидкої категоризації та миттєвого судження. Практики повільного споглядання, що культивуються через взаємодію з тонкою тональною роботою, протидіють цим звичним реакціям. Екологічна криза, соціальна фрагментація та технологічне прискорення потребують способів сприйняття, що толерують неоднозначність та підтримують увагу протягом тривалих часових проміжків. А монохроматична фігуративна робота тренує ці здібності через формальну необхідність та захоплення образами.

2. Збір інформації та систематизація підготовчих матеріалів

Етап збору інформації та систематизації підготовчих матеріалів слугує фундаментом, на якому ґрунтується вся концептуальна конструкція «Гармонії буття» та передбачає послідовний синтез прецедентів з історії мистецтва, знання рослин та теорії кольору. Етап починається з вичерпного огляду монохроматичних традицій у каноні західного та східного мистецтва, простежуючи лінію художників, які прагнули виразити глибокі емоційні та духовні стани через обмеження палітри. Дослідження заглиблюється у твори майстрів, які використовували тональність та фактуру для визначення форми незалежно від відтінку, вивчаючи, як взаємодія світла та тіні створює об'єм та атмосферу у світлому середовищі. Дослідження поширюється на конкретні техніки роботи з графітом та вугіллям, аналізуючи, як штрихування та паралельні лінії перетворюються на живописні фактури, надаючи технічний словник для переходу від ескізу до полотна. Паралельно з цим мистецтвознавчим дослідженням проводиться глибоке занурення у ботанічні характеристики білоцвітих видів, зосереджуючись на сортах, що втілюють теми чистоти, крихкості та достатку, які є центральними для композиції. Дослідження включає каталогізацію структурних нюансів пелюсток, стебел та листя, розуміння того, як світло взаємодіє з напівпрозорими властивостями квіткової тканини та як вага об'ємного букета впливає на поставу людини, що його тримає.

Одночасно підготовка передбачає всебічне вивчення матеріалознавства, зокрема властивостей білих пігментів та їхньої поведінки за різних умов освітлення й у поєднанні з різними зв'язувальними речовинами. Вибір фарб вимагає аналізу їхньої непрозорості, прозорості та підтону, з урахуванням відмінностей між холодними білими відтінками, отриманими на основі титану та цинку, і теплими білими відтінками, що містять свинець або органічні зв'язувальні речовини. Ці технічні знання лежать в основі стратегії досягнення бажаного вузького тонального діапазону з тонкими змінами температури та яскравості, що стають основними чинниками глибини та об'ємності.

Вивчаючи взаємодію світла зі шкірою, тканиною та рослинністю, збирається бібліотека візуальних довідників, фіксуючи моменти інтроспекції та медитативної тиші, щоб передати психологічний резонанс фігури. Такі візуальні дослідження перехресно порівнюються з філософськими текстами, що досліджують концепцію «буття» та гармонійну інтеграцію «я» з природним світом, забезпечуючи, щоб естетичні вибори ґрунтувалися на міцному інтелектуальному контексті. Систематизація цих матеріалів створює динамічне сховище, де сходяться мистецтвознавчий аналіз, ботанічна точність та експерименти з матеріалами, що дозволяє художнику орієнтуватися у складнощах проекту з ясністю та цілеспрямованістю.

3. Аналіз аналогів

Збірка робіт, що перегукується з тематичним ядром «Гармонія буття» та обраною формальною стратегією світлої монохромної білої палітри, що пропонує багатий матеріал для порівняльного та контекстуального аналізу. Аналоги цього проекту можна згрупувати за спільними рисами: прагненням до світлості в обмеженій колірній гамі, синтезом фігуративних та ботанічних елементів для вираження екзистенційних станів, а також використанням тонких текстурних та тональних модуляцій для передачі духовної або споглядальної атмосфери. Дослідження історичних та сучасних прецедентів прояснює як концептуальну спадкоємність, так і технічні рішення, а також підкреслює можливості диференціації та інновацій у рамках авторської концепції.

Наприкінці XIX – на початку XX століття художники, які прагнули передати внутрішні стани за допомогою мінімалістичної палітри та тонких тональних переходів, створили початкові прецеденти. Так стилістика тонального живопису зі світлом, що стає головним засобом вираження, проявляється у творах віддаючи перевагу градаціям тонів над колірним контрастом. У цих роботах можна побачити, як обмежена палітра дозволяє зосередити увагу на формі, поверхні та взаємодії світла з матеріалом. Аналогічна цінність тут полягає в методах досягнення глибини та пластичності за допомогою нескінченно малих змін у тональності та температурі: тонких глазурі, розмитих пасажів та багатошарового імпастро, які по-різному відбивають світло на носії. Такі техніки слугують практичними орієнтирами для втілення багатого розмаїття білих та кремових відтінків, які, тим не менш, зберігають цілісну, спокійну атмосферу.

Монументальні картини Джорджії О'Кіфф із зображенням квітів є одними з основоположних орієнтирів для розуміння як ботанічні форми стають засобами для дослідження духовних та екзистенційних вимірів. Її робота «Весна» (іл. 1), яка нині зберігається в її музеї, демонструє майстерність художниці у створенні світлої композиції з білою квіткою що

домінує на суворому, мінімалістичному тлі. Підхід О'Кіфф до зображення білих пелюсток виявляє тонкі зміни тонів, що створюють тривимірну форму без використання колірного контрасту – техніка, яка безпосередньо відповідає передбачуваній монохромній білій палітрі пропонованої роботи. Картина «Абстракція білої троянди» (іл. 2) ще раз ілюструє цю методологію: збільшені квіткові форми заповнюють простір полотна, перетворюючи звичайну квітку на величну медитацію про творіння та взаємозв'язок духовного й матеріального світів. Аналіз історії мистецтва показує, що квіткові картини О'Кіфф в першу чергу є візуальним втіленням концепції Анрі Бергсона про *élan vital*, оживляючий дух живих істот, що безпосередньо пов'язано з дослідженням буття та природи у запропонованій роботі.

«Біла картина» Роберта Раушенберга (іл. 3) є важливим аналогом для розуміння того, як монохромні білі поверхні функціонують як сприйнятливі поля для перцептивного досвіду. Створені в коледжі Блек-Маунтін, ці модульні полотна, повністю пофарбовані в білий колір, відбивають зміни навколишнього світла та тіней, перетворюючи оточення глядача на активну складову твору мистецтва. Опис цих робіт композитором Джоном Кейджем як «злітно-посадкових смуг для світла, тіней та частинок» закріпив їх тривале розуміння як поверхонь, що реагують на навколишній світ. У документації Музею Гуггенхайма зазначається, що в час, коли домінував абстрактний експресіонізм, одноманітні повністю білі поверхні Раушенберга виключали виразність і заперечували можливість наративу, на десять років випереджаючи мінімалізм. Радикальне скорочення змісту створює медитативний простір, де тонкі зміни яскравості та температури стають основною візуальною мовою, безпосередньо підкреслюючи опору запропонованої роботи на нюансовані відтінки білого для формування форми та створення глибини.

Цікавим історичним прикладом зображення світла також є картина Джакомо Балла «Вуличний ліхтар» (іл. 4), в якій саме світло стало самотійним об'єктом зображення. Художник-футурист зобразивши електричні вуличні ліхтарі, відмовився від традиційної тематики, передаючи

не лише зовнішній вигляд світла, а й те, як воно відчувається, рухається та перетворює все, до чого торкається. Багатошарові мазки Балли створюють мерехтливі ефекти, де світло здається справді рухомим, демонструючи, як техніка живопису може передавати світло та енергію через образи. Його експериментальний абстрактний період до 1913 року включав картини руху світла через геометричні фігури, динамічні лінії та абстрактні кольорові візерунки, що вивело його на передній план європейських художників-піонерів тотальної абстракції.

Сучасні картини Геліс Вен (іл. 7), на яких зображені жіночі фігури, оповиті пишним цвітом, є прямими формальними аналогами запропонованої композиції, що поєднує жіночу фігуру з квітковим розмаїттям. В огляді сучасних художників-флористів твори Вен досліджують повсякденні уявлення про близькість, вразливість та зв'язок через вражаючі жіночі фігури, оточені квітами. Зображення взаємовідносин між жіночими тілами та квітами виступає як частина образу та фігури жінки, порушуючи фундаментальні питання щодо жіночності, природи та втіленого досвіду.

Порівняльний аналіз цих аналогів виявляє низку спільних формальних та концептуальних стратегій. Картини О'Кіфф із зображенням білих квітів та «Білі картини» Раушенберга демонструють, як монохромні білі поверхні створюють простір для сприйняття та роздумів. «Вуличне світло» Балли та імпресіоністське живопис у світлій гамі демонструють техніки передачі світлості та трансформаційних ефектів світла. Сучасні художники-фігуративісти, що використовують монохромні палітри, та митці, які займаються ленд-артом, продовжують досліджувати зв'язки між людським існуванням та природним світом.

4. Розробка авторської концепції рішення теми

Розробка авторської концепції «Гармонії буття» впливає з цілеспрямованого філософського дослідження природи існування, позбавленого відволікаючих елементів, властивих колірному розмаїттю. Основна теза постає у тому, як справжня гармонія полягає в тонких, майже непомітних переходах єдиного тонального спектру відображення фігури. Використовуючи світлу монохромну палітру, робота прагне розчинити межу між об'єктом і простором, натякаючи на те, що фігура та навколишній простір не є окремими сутностями, а є безперервними проявами однієї й тієї ж фундаментальної енергії. Створений підхід зображає полотно простою поверхнею для зображення, де світло є основним засобом вираження, формуючи об'єкти через взаємодію тіні та освітлення, без ліній чи грубих контрастів кольорів.

Концептуальна основа значною мірою спирається на ідею інтроспекції, вимагає затишшя зовнішнього світу, приглушення шуму, який зазвичай визначає візуальне сприйняття. У цьому контексті жіноча фігура виступає як архетип медитативного стану, носій, через який глядач може проектувати власний внутрішній ландшафт. Відображення анатомії та квіткових елементів за допомогою білого пігменту різної щільності дозволяє тактильно досліджувати об'єм та текстуру, для ефекту позачасовості. Шкіра, пелюстки та марля відрізняються один від одного своїм ставленням до світла, створюючи візуальну мову, в якій м'якість, твердість, прозорість та непрозорість передаються через щільність мазка та нагромадження шарів. Ця техніка запрошує глядача нахилитися, уважно розглянути поверхню та відкрити для себе нескінченну складність, приховану за видимою простотою білої площини та її деталей.

Крім того, концепція розглядає плинність форми як метафору швидкоплинності буття. Розвіяне волосся та квіти, що спадають каскадом, сприймаються як динамічні елементи, застигли в миті, коли час ніби зупинився, а їх рух натякається ритмом ліній та напрямком світла. Це відчуття

руху в нерухомості підсилює тему гармонії, ілюструючи, що спокій – це своєрідна динамічна рівновага, постійний діалог між «я» та навколишнім світом. Включення елементу марлі додає шар ефірної двозначності, розмиваючи межу між матеріальним тілом і нематеріальним духом, між фізичною реальністю квітів і символічним значенням, яке вони несуть. Це нагадує завісу між світами, поріг, де матеріальне і метафізичне зливаються, запрошуючи глядача замислитися над невидимими зв'язками, що поєднують усі живі істоти.

Інтелектуальна основа цієї роботи також враховує психологічний вплив монохромного білого кольору на людську психіку. Історично білий колір асоціювався з чистотою, порожнечою та нескінченністю, слугуючи чистим полотном, на яке розум може проектувати свої найпотаємніші думки та емоції. Використовуючи цю асоціацію, твір мистецтва створює простір для роздумів, що спонукає до уповільнення сприйняття, до переходу від швидкого споживання зображень до тривалого, медитативного занурення. Вузький тональний діапазон змушує око пристосовуватися, шукати тонкі зміни в тонах, що визначають форму, тим самим навчаючи глядача знаходити багатство в стриманості та глибину в обмеженні. Цей процес відображає внутрішню подорож інтроспекції, де відкриття сенсу часто походить не від накопичення нової інформації, а від поглиблення власного розуміння того, що вже є.

5. Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму

Переслідування візуалізації теми «Гармонія буття» потребує композиційної стратегії, що спрямована на побудову просторової розповіді, де межа між людською постаттю та природним світом розчиняється в єдиному, резонансному цілому. Центральним питанням є створення візуального поля, з гаммою світлого тону, яка слугує витонченим спектром яскравості з взаємодією світла та тіні стає основним засобом визначення об'єму, емоцій та духовної ваги. У цьому пошуку ілюстративних засобів композиція мусить функціонувати як вертикальна вісь підйому, що веде погляд глядача від приземленої присутності фігури до вищого, ледь відчутного стану, віддзеркалюючи внутрішню подорож самої героїні. Розташування фігури в рамках композиції створює виважену напругу між стабільністю та плинністю, вона займає центральну вертикаль як живий потік у динамічній позі, що нагадує застиглість у миті глибокого чуттєвого занурення. Подібне розташування дає змогу навколишнім елементам, таким як хвилясте волосся, підняті руки та об'ємна квітова композиція, розходитися назовні, створюючи динамічну рівновагу, що водночас здається замкненою та розширеною.

Інша особливість, поєднання квіткових елементів у композиції слугує головним метафоричним мостом між внутрішнім станом фігури та зовнішнім проявом природи. Складова частина композиції прагне вплести квіти у саму тканину існуючої фігури, а не розглядати їх окремими предметами в руках. Композиції є продовженням дихання персонажа, фізичним проявом її інтроспективного стану, з пелюстками і стеблами з органічною неминучістю виринаючими із простору між її пальцями та вигином її зап'ясть. Для цього підходу використовується співвідношення густоти і негативного простору з масою квітів, яка зображає візуальну вагу для закріплення верхньої частини полотна, врівноважуючи масивність тулуба внизу, та водночас зберігаючи легкість і ефірність, що не дозволяє композиції стати важкою чи гнітючою. Окреслення квітів є процесом ритмічної варіації текстури та якості ліній, які

створюють візуальну ритміку для імітації пульсу життя, запрошуючи погляд глядача простежити контури пелюсток.

Пошук композиції для «Гармонії буття» є прагненням знайти візуальну мову, здатну виразити неосяжне образу та картини. Процес синтезу структурної строгості та поетичної інтуїції, в якому кожен елемент створений викликати певний емоційний та духовний відгук. Отриманий образ це перехід від статичного зображення жінки з квітами до динамічної візуалізації стану свідомості, моменту, коли «я» і світ зливаються в досконалому, беззвучному єднанні. Світла палітра слугує ідеальним засобом для цього дослідження, позбавляючи від відволікаючих кольорів, щоб повністю зосередитися на сутності форми, освітлення та глибокому зв'язку між людським духом і природним порядком. Композиція є продовженням ідеї стриманості, доводячи, що найглибші висловлювання можна зробити за допомогою найтонших змін тону та найделікатніших комбінацій ліній і простору.

6. Технологічні та живописні засоби художнього твору

Реалізацією художньої концепції є інтеграція підбору матеріалів, технічної методології та графічної підготовки, яка відповідає концептуальній основі і її візуальному втіленню. Для реалізації проєкту був обраний розмір полотна 65x120 см. Початковий етап включає комплексні підготовчі ескізи, що визначають композиційну структуру ще до того, як фарба торкнеться полотна. Ці попередні малюнки виконують функцію технічного креслення, так і творчого дослідження, дозволяючи поступово вдосконалювати пропорції фігури, просторові відносини між об'єктом і квітковими елементами. Тонкі переходи також визначатимуть світлу тональну гаму. У процесі ескізування використовуються техніки багатошарового штрихування, що створюють щільність за допомогою послідовних етапів, що відображає кінцеву методологію живопису, де яскравість накопичується за допомогою напівпрозорих глазурей.

Підготовка полотна є критично важливим технічним аспектом, і особливої уваги до якості поверхні та складу ґрунтовки. Натягнуте лляне полотно з дрібним переплетенням забезпечує необхідну фактуру для роботи пензлем, зберігаючи при цьому структурну цілісність для нанесення багатошарових покриттів. Процес ґрунтування передбачає нанесення декількох шарів білого гессо, кожен з яких шліфується для досягнення винятково гладкої поверхні, що дозволяє досягти тонких тональних варіацій, необхідних для монохромної палітри. Цей шар ґрунту виконує функцію основи і бере активну участь у формуванні кінцевої світлості. Його відбиваючі властивості сприяють загальному ефекту високого тону. Нанесення титанового білого гессо, змішаного з мінімальною кількістю цинкового білого, створює поверхню з оптимальною яскравістю, зберігаючи при цьому достатню шорсткість для адгезії фарби під час нанесення наступних шарів.

Вибір пігментів зосереджується на обраній лінійці білих відтінків, кожен з яких має особливі візуальні властивості, які дозволяють тонко розрізняти відтінки шкіри, текстури квітів та прозорість тканин. Титановий білий

забезпечує основну непрозорість та покривну здатність, цинковий білий – прозорість та гнучкість у змішуванні, а свинцевий білий – надає теплоту та час висихання, які сучасні альтернативи не можуть повторити. Іншим етапом є додавання мінімальних кількостей ультрамаринового синього та паленої сієни, яке дозволяє створювати відповідно холодні та теплі відтінки, встановлюючи варіації колірної температури, які формують об'єм без створення явних колірних контрастів. Ці пігменти подрібнюються в лляній олії для досягнення бажаної консистенції, причому деякі партії модифікуються стендовою олією для підвищення в'язкості для імпастро, тоді як інші залишаються рідкими для нанесення глазури.

Сам процес живопису базується на систематичному накладенні шарів, що починається з тонкого підмальовку, який закладає основу тональної структури. Початкові розмивання розведеною білою фарбою з ледь помітними кольоровими відтінками окреслюють основні світлотіньові взаємовідносини, створюючи тональний каркас, на якому наступні шари надають глибини та багатогранності. На цьому етапі імприматури як розчинник використовується скипидар або мінеральний спирт без запаху, що забезпечує швидке висихання та чітке уявлення про композиційну ієрархію перед нанесенням більш стійких шарів. Підготовчі ескізи слугують постійним орієнтиром, водночас даючи можливість органічного розвитку, оскільки сама фарба підказує зміни до початкової концепції.

7. Висновки

Тема гармонії як живого, тілесного явища вже тисячоліттями займає філософію, теологію та мистецтво, проте вона зберігає практично парадоксальну актуальність кожного разу, коли митці повертаються до неї з по-справжньому глибоким інтересом. Ця робота розпочалася з передумови, що гармонію спочатку відчують, а вже потім розуміють як тіло сприймає узгодженість із навколишнім середовищем на рівні, який передує мові та свідомому мисленню. Протягом дослідницького та творчого процесу ця передумова була переглянута, ускладнена, вдосконалена і, зрештою, підтверджена, хоча й не в простому чи остаточному сенсі. У підсумку з'явилося розуміння гармонії, зокрема гармонії буття, як внутрішньої напруги, стану призупиненого становлення.

Підготовчий етап показав, наскільки по-різному підходили до цієї теми залежно від історичної епохи та культурного контексту. Досліджуючи аналогії від ідеалізації пропорцій тіла в класичному оголеному тілі як дзеркала космічного порядку, через символістську зацікавленість внутрішніми станами через символічну флору, до дематеріалізуючих білих картин Малевича та монохромних медитацій Іва Кляйна, стає чітким як кожна традиція реагувала на різні виклики щодо стосунків між матеріальним та нематеріальним, присутністю та розчиненням. Жіноча фігура як художній об'єкт набула величезної семантичної ваги в цих традиціях. Концептуальний розвиток цієї роботи прагнув критично та трансформативно залучити її, дійшовши до інтерпретації фігури, яка надає перевагу внутрішньому над зовнішнім, відчуттю над відображенням.

8. Список використаних джерел

1. Spotlight on Spring. 2022. URL: <https://www.mutualart.com/Exhibition/Spotlight-on-Spring/0181373C441F3284>.
2. Georgia Totto O'Keeffe. URL: <https://www.wikiart.org/uk/dzhordzhiya-okif>.
3. Janet Souter. O'Keeffe. Parkstone International. 2015. 241 p.
4. Jan Garden Castro. The Art & Life of Georgia O'Keeffe. Crown Publishers, Incorporated. 1985. 192 p.
5. Gerry Souter. O'Keeffe. Parkstone International. 2011. 82 p.
6. Robert Milton Ernest Rauschenberg. URL: <https://www.wikiart.org/ru/robert-raushenberg>.
7. Carolyn Lanchner. Robert Rauschenberg. Museum of Modern Art. 2009. 48 p.
8. Robert Rauschenberg, Barbara Rose. Rauschenberg. Vintage Books. 1987. 169 p.
9. Динамічні послідовності Джакомо Бали – абстракція у футуризмі. 2016. URL: <https://ideelart.com>.
10. David Mather. Futurist Conditions. Bloomsbury Publishing. 2020. 208 p.
11. Virginia Dortch Dorazio. Giacomo Balla. Wittenborn. 1969. 140 p.
12. Тетяна Філевська. Казимир Малевич: київський аспект. Malevich Institute. 2019. 329 с.
13. Helice Wen. URL: <https://www.artsy.net/artist/helice-wen>.
14. Helice Wen. 2019. URL: <https://girlsclub.asia/meet-the-artist/helice-wen/>.

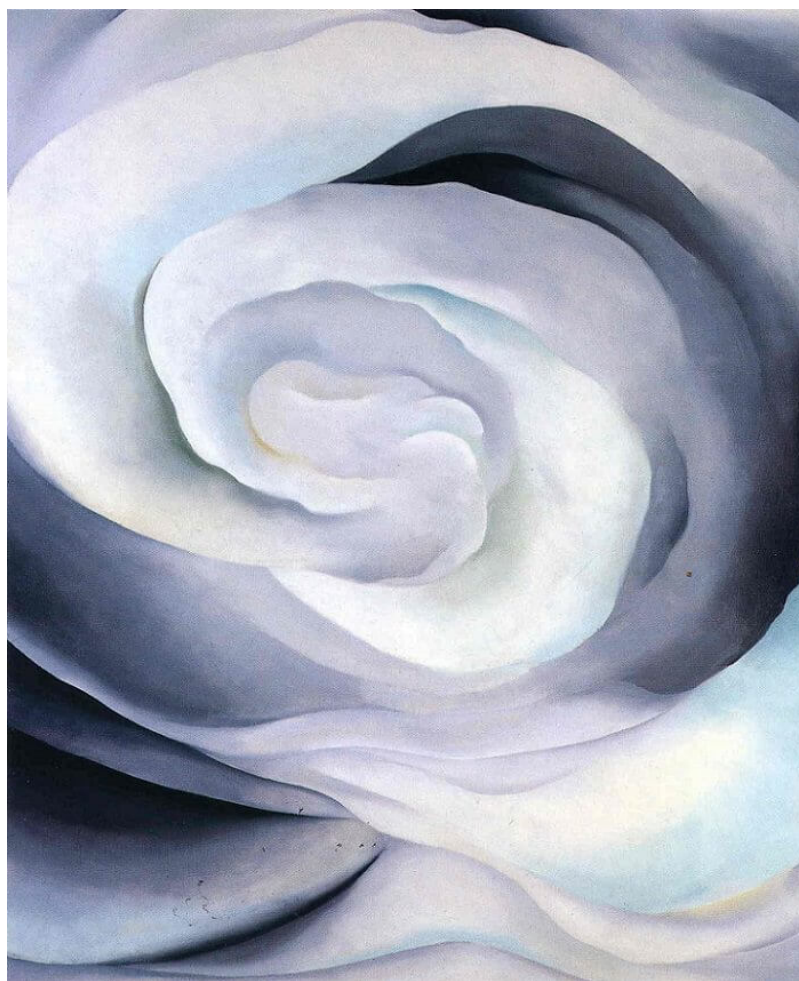
9. Список ілюстрацій

1. Джорджія О'Кіфф. Весна. 1948. Полотно, олія. 122,5х213 см. Музей Джорджії О'Кіфф, Санта-Фе, США.
2. Джорджія О'Кіфф. Абстракція білої троянди. 1927. Полотно, олія. 91,4х76,2 см. Музей Джорджії О'Кіфф, Санта-Фе, США.
3. Роберт Раушенберг. Біла картина. 1951. Полотно, олія. 182,9х320 см. Музей сучасного мистецтва в Сан-Франциско.
4. Джакомо Балла. Вуличний ліхтар. 1909. Полотно, олія. 174,7х114,7 см. Музей сучасного мистецтва, Нью-Йорк.
5. Казимир Малевич. Жінка з граблями. 1930–1932. Полотно, олія. 100х75 см. Державна Третьяковська галерея, Москва.
6. Ів Кляйн. Антропометрія. 1962. Папір, олія. 63,5х38,74 см. Музей мистецтв, Лос-Анджелес.
7. Геліс Вен. Чорний кролик. 2023. Акрил та графічний маркер на акварельному папері. 55,88х76,2 см. Приватна колекція.
8. Начерки до дипломної роботи
9. Кольорові пошуки.
10. Кольорові пошуки.
11. Лі Цзихань. Дипломна робота «Гармонія буття». 2026. Полотно, олія. 65х120 см.

10. Альбом ілюстрацій

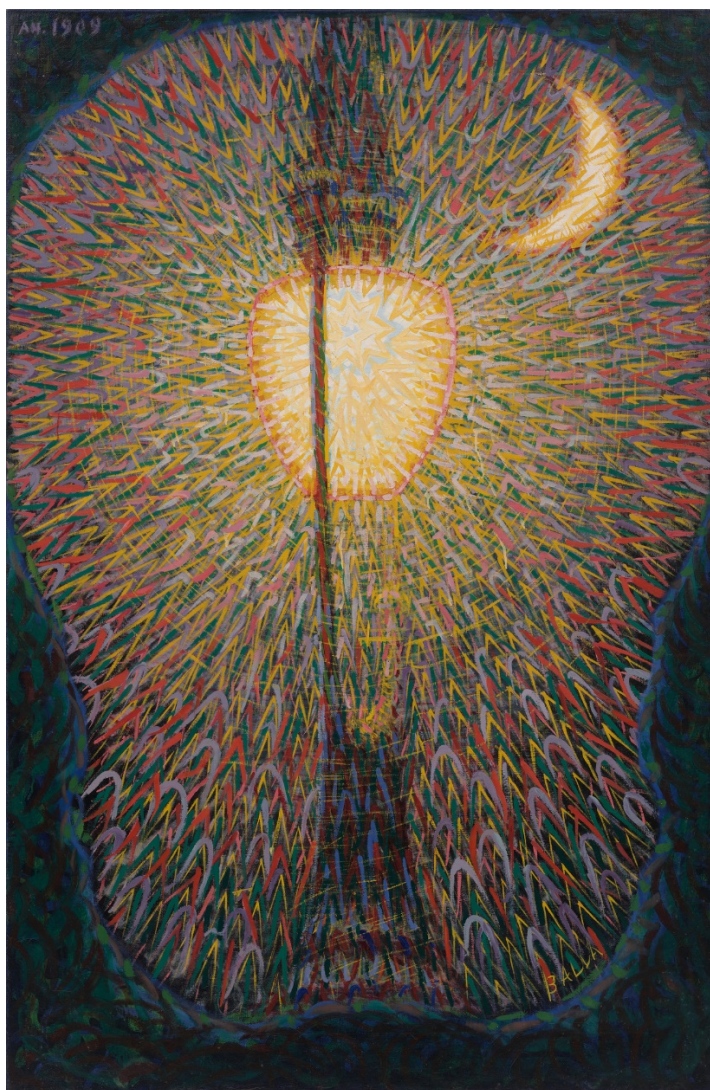
Іл. 1. Джорджія О'Кіфф. Весна. 1948

Іл. 2. Джорджія О'Кіфф. Абстракція білої троянди. 1927

Іл. 3. Роберт Раушенберг. Біла картина. 1951

Іл. 4. Джакомо Балла. Вуличний ліхтар. 1909

Іл. 5. Казимир Малевич. Жінка з граблями. 1930–1932

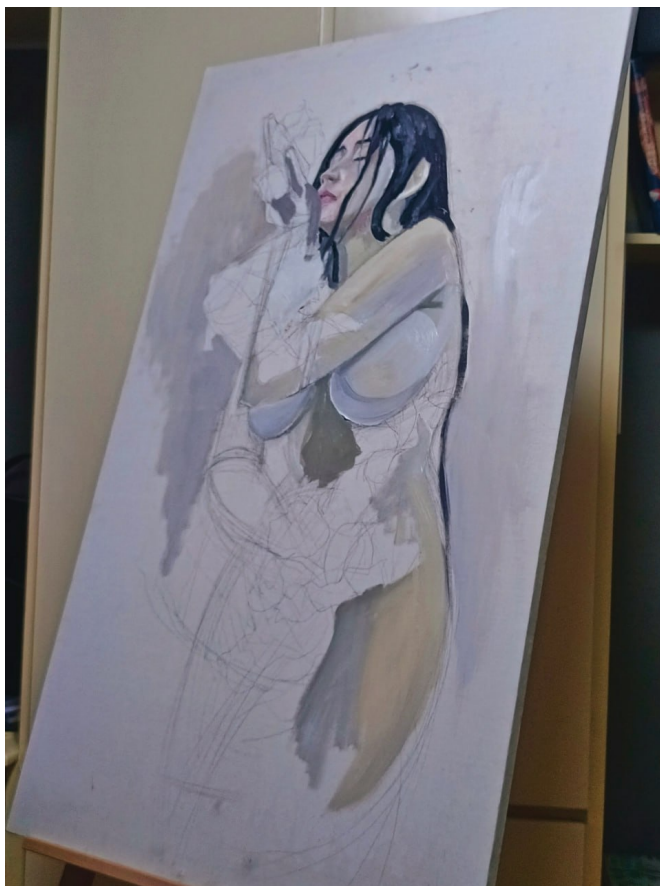
Іл. 6. Ів Кляйн. Антропометрія. 1962

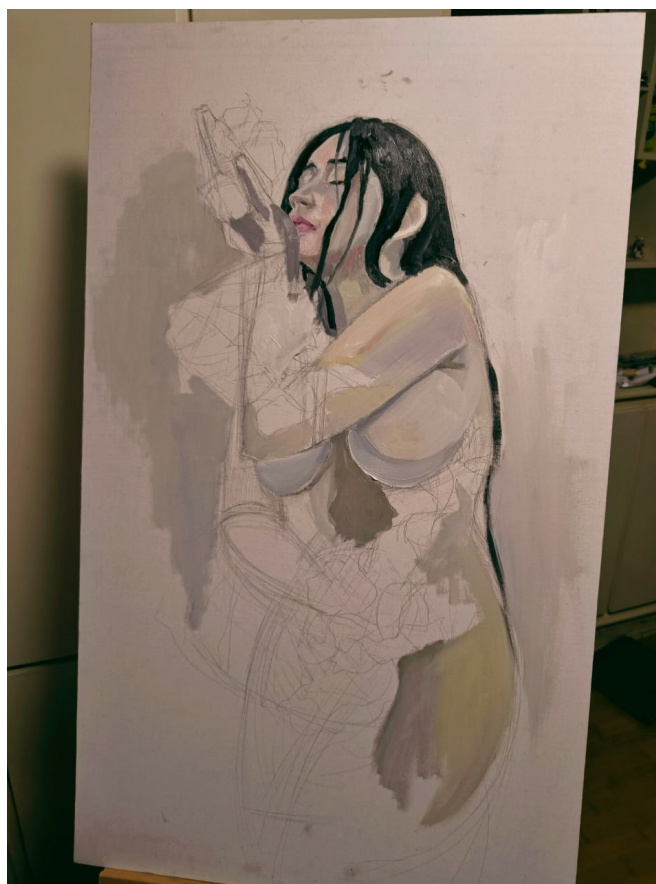
Іл. 7. Геліс Вен. Чорний кролик. 2023. Акрил та графічний маркер на акварельному папері. 55,88x76,2 см. Приватна колекція

Іл. 8. Начерки до дипломної роботи

Іл. 9. Кольорові пошуки

Іл. 10. Кольорові пошуки

Іл. 11. Лі Цзихань. Дипломна робота «Гармонія буття». 2026